

Справа № 991/780/24

Провадження 2-а/991/2/24

ВИЩИЙ АНТИКОРУПЦІЙНИЙ СУД

ІМЕНЕМ УКРАЇНИ

Р І Ш Е Н Н Я

08 лютого 2024 року

м.Київ

Вищий антикорупційний суд колегією суддів у складі:

головуючого (судді-доповідача) Кравчука О.О.

суддів: Білоус І.О., Крука Є.В.,

за участі:

секретаря судового засідання Слакви О.О.

представників позивача (Міністерства юстиції України) Петрової Є.С., Туліна Р.А.

представників третьої особи, яка не заявляє самостійних вимог

ПрАТ «Пентопак» Босакевича А.М.,

Лозового В.А.,

розглянувши у відкритому судовому засіданні в залі суду в м. Києві адміністративну справу за позовом **Міністерства юстиції України** (ЄДРПОУ: 00015622, вул. Городецького, буд. 13, м. Київ, 01001), далі - позивач, до:

ОСОБА_1 (ОСОБА_1) (АДРЕСА_1), далі - відповідач 1,

ОСОБА_2 (ОСОБА_2 , ОСОБА_2) (АДРЕСА_3), далі - відповідач 2,

треті особи, які не заявляють самостійних вимог:

Костерам Холдінгс Лімітед (Costeram Holdings Limited) (реєстраційний номер - HE287784, Кіпр, Тарсу, 14, Антуполі, 2305, Нікосія),

ПрАТ «Пентопак» (код ЄДРПОУ 20620489, 08300, Київська область, м. Бориспіль, вул. Броварська, буд. 51),

ДП «Атлантик-Пак Україна» (код ЄДРПОУ 30220957, 08131, Київська область, Бучанський район, с. Софіївська Борщагівка, вул. Соборна, буд. 15а),

про застосування санкції, передбаченої пунктом 1-1 частини першої статті 4 Закону України «Про санкції»,

УСТАНОВИВ:

1. Історія провадження

29.01.2024 до Вищого антикорупційного суду (далі - ВАКС) звернулось Міністерство юстиції України (далі - позивач) із вказаною позовною заявою.

2. Зміст позовних вимог та їх обґрунтування позивачем

2.1. Позивач просив застосувати щодо відповідача 1 та щодо відповідача 2 санкцію, передбачену п. 1-1 ч. 1 ст. 4 Закону України «Про санкції», та стягнути в дохід держави активи, якими володіє відповідач 2 та щодо яких відповідач 1 може вчиняти дії, тотожні за змістом здійсненню права розпорядження, зокрема: (1) 100% акцій ПрАТ «Пентопак» (код ЄДРПОУ 20620489, 08300, Київська область, м. Бориспіль, вул. Броварська, буд. 51), та (2) 100% статутного капіталу ДП «Атлантик-Пак Україна» (код ЄДРПОУ 30220957, 08131, Київська область, Бучанський район, с. Софіївська Борщагівка, вул. Соборна, буд. 15а), якими опосередковано, через Костерам Холдінгс Лімітед (COSTERAM HOLDINGS LIMITED, реєстраційний номер - HE287784, місцезнаходження: Кіпр, Тарсу, 14, Антуполі, 2305, Нікосія), володіє відповідач 2.

2.2. Обґрунтовуючи свої вимоги, позивач у позовній заяві зазначив про те, що рішенням Ради національної безпеки і оборони України (далі - РНБО) від 19.10.2022 «Про застосування персональних спеціальних економічних та інших обмежувальних заходів (санкцій)» (уведеним у дію Указом Президента України від 19.10.2022 року № 727/2022) щодо відповідачів - застосовано санкцію у виді блокування активів.

Окрім того, рішенням РНБО від 12.05.2023 «Про застосування персональних спеціальних економічних та інших обмежувальних заходів (санкцій)» (уведеним у дію Указом Президента України від 12.05.2023 року № 279/2023) щодо Костерам Холдінгс Лімітед (COSTERAM HOLDINGS LIMITED, реєстраційний номер - HE287784, місцезнаходження: Кіпр, Тарсу, 14, Антуполі, 2305, Нікосія) - застосовано санкцію у виді блокування активів.

На думку позивача, відповідачі несуть відповідальність за свідому та добровільну підтримку дій країни-агресора, які підривають та загрожують національній безпеці, суверенітету, територіальній цілісності та недоторканності України, шляхом здійснення дій щодо матеріально-технічного забезпечення підконтрольних державі-агресору самопроголошених органів, які узурпували виконання владних функцій на тимчасово окупованих територіях України, а відповідач 1 також шляхом здійснення інформаційного сприяння збройній агресії

проти України. На підтвердження указаних дій відповідачів, до позовної заяви позивач долучив відповідні докази (т. 1, а.с. 40-253, т. 2, а.с. 1-244, т. 3, а.с. 1-77).

Відповідно до ч. 5 ст. 22 Кодексу адміністративного судочинства України (далі - КАС), ВАКС вирішує адміністративні справи щодо застосування санкції, передбаченої п. 1-1 ч. 1 ст. 4 Закону України «Про санкції», як суд першої інстанції.

3. Позиції учасників провадження

Відповідач та треті особи правом на подання відзиву на позовну заяву не скористалися, про відкриття провадження у справі були проінформовані шляхом опублікування повістки про виклик у судові засідання на офіційному сайті ВАКС, про що свідчать скріншоти з сайту суду (т. 3, а.с. 123-126), а також шляхом направлення листів на електронні адреси (т. 3, а.с. 99-122).

Інших клопотань, пояснень або заперечень від учасників адміністративного провадження до суду не надходило.

Відповідно до ч. 6 ст. 162 КАС та ч. 2 ст. 175 КАС, у разі ненадання відповідачем відзиву у встановлений судом строк без поважних причин, суд вирішує справу за наявними в ній матеріалами.

Відповідно до ч. 5 ст. 283-1 КАС, позовна заява розглядається в судовому засіданні з повідомленням про дату, час та місце судового засідання позивача та особи, щодо якої ставиться питання про застосування санкції, передбаченої п. 1-1 ч. 1 ст. 4 Закону України «Про санкції». Неприбуття в судові засідання учасників справи та/чи їх представників не перешкоджає розгляду позовної заяви по суті, та не може бути підставою для зупинення строків її розгляду, відкладення засідання на інший час чи дату або оголошення перерви в судовому засіданні.

Відповідачі та представники третіх осіб, які не заявляють самостійних вимог, Costeram Holdings Limited, ДП «Атлантик-Пак Україна», будучи завчасно та належним чином повідомленими, в судові засідання не з'явилися.

Представники позивача позовну заяву підтримали.

Представник третьої особи, яка не заявляє самостійних вимог, ПрАТ «Пентопак» Босакевич А.М. повідомив, що підприємство створено в 1998 році, є заводом, унікальним виробником оболонки для ковбасної продукції, з 2013 року належить групі «Атлантик-Пак». Після початку повномасштабної війни припинило відносини із зазначеною групою, підтримує Україну, сплачує податки, багато працівників підприємства боронять Україну в складі українського війська. Підприємство є бюджетоутворюючим для міста Бориспіль, наразі передано в управління АРМА, і на сьогодні для підприємства важливо зберегти колектив - людей, які працюють на підприємстві понад 15 років. Також Представник третьої особи, яка не заявляє самостійних вимог, ПрАТ «Пентопак» Лозовий В.А. повідомив, що нині завод працює на частину своєї потужності, що ДП «Атлантик-

Пак Україна» - торгівельний майданчик, який здійснював реалізацію продукції заводу, і наразі господарську діяльність фактично не здійснює. Представники ПрАТ «Пентопак» повідомили, що наскільки їм відомо, ПрАТ «Пентопак», як і ДП «Атлантик-Пак Україна» належать Costeram Holdings Limited.

4. Мотиви суду

4.1. Підстави та умови для застосування санкції у виді стягнення активів

Вирішуючи питання щодо можливості задоволення вказаної позовної заяви, суд ставить перед собою такі питання:

(1) чи звернувся позивач до суду з адміністративним позовом під час дії правового режиму воєнного стану (абз. 1 п. 3 ст. 6 Закону України «Про санкції»);

(2) чи накладено на відповідачів санкції у виді блокування активів за рішенням Ради національної безпеки та оборони України, прийнятим після набрання чинності Законом України № 2257-IX (абз. 2 п. 3 ст. 6 Закону України «Про санкції»);

(3) чи існують підстави для застосування санкції у виді стягнення в дохід держави активів, що належать **відповідачу 2** та щодо яких **відповідач 1** може вчиняти дії, тотожні за змістом здійсненню права розпорядження ними, передбачені абз. 4 ч. 1 ст. 5-1 Закону України «Про санкції».

Заслухавши пояснення представників позивача, та представників третьої особи, яка не заявляє самостійних вимог до предмета спору, ПрАТ «Пентопак», з'ясувавши в судовому засіданні усі фактичні обставини справи, на яких ґрунтується позовна заява, об'єктивно, всебічно, повно оцінивши докази, які мають значення для розгляду справи і вирішення спору по суті, суд установив наступне.

4.2. Щодо звернення до суду із позовною заявою під час дії правового режиму воєнного стану

21.02.2022 рф офіційно «визнала державами» створені в окремих районах Донецької та Луганської областей України незаконні терористичні утворення - «луганська народна республіка» та «донецька народна республіка».

24.02.2022 президент рф оголосив про початок, так званої, «спеціальної військової операції» під приводом здійснення, так званої, «демлітаризації та денацифікації України».

Після цього, близько четвертої години ранку, були здійснені ракетні удари по всій території України, а російські війська здійснили широкомасштабне вторгнення на територію України, увійшовши з боку рф, білорусі та тимчасово окупованого Кримського півострова.

У зв'язку із цим, Указом Президента України «Про введення воєнного стану» від 24.02.2022 № 64/2022, в Україні запроваджено воєнний стан із 05 години 30 хвилин 24.02.2022, який у подальшому неодноразово продовжувався. Цей Указ затверджений Законом України від 24.02.2022 № 2102-ІХ.

Нині Указом Президента України від 05 лютого 2024 року № 49/2024 продовжено строк дії воєнного стану в Україні з 05 години 30 хвилин 14 лютого 2024 року строком на 90 діб.

Згідно із п. 3 згаданого Указу Президента від 24.02.2022 № 64/2022, у зв'язку із введенням в Україні воєнного стану, тимчасово, на період дії правового режиму воєнного стану, зокрема, можуть обмежуватися конституційні права, свободи людини й громадянина, передбачені статтями 30-34, 38, 39, 41-44, 53 Конституції України.

Позовна заява, яка наразі перебуває на розгляді, подана до суду 29.01.2024, отже, позивач звернувся до суду із адміністративним позовом під час дії правового режиму воєнного стану.

4.3. Щодо перевірки факту накладення на відповідачів та третю особу санкції у виді блокування активів

4.3.1. Рішенням РНБО від 19.10.2022 «Про застосування персональних спеціальних економічних та інших обмежувальних заходів (санкцій)» (уведеним у дію Указом Президента України від 19.10.2022 року № 727/2022), санкцію у виді блокування активів застосовано щодо:

- **ОСОБА_1** (*ОСОБА_1* , *ОСОБА_1* , *ІНФОРМАЦІЯ_1* , громадянина російської федерації та Грецької Республіки, відомості згідно з Єдиним державним реєстром платників податків російської федерації: ідентифікаційний номер платника податків - *НОМЕР_2*);

- **ОСОБА_2** (*ОСОБА_2* , *ОСОБА_2* , *ІНФОРМАЦІЯ_2* , громадянки російської федерації, відомості згідно з Єдиним державним реєстром платників податків російської федерації: ідентифікаційний номер платника податків - *НОМЕР_3*) (додаток 1, пункт 230).

4.3.2. Рішенням РНБО від 12.05.2023 «Про застосування персональних спеціальних економічних та інших обмежувальних заходів (санкцій)» (уведеним у дію Указом Президента України від 12.05.2023 року № 279/2023), санкцію у виді блокування активів застосовано щодо:

- *Костерам Холдингс Лімітед (Costeram Holdings Limited)* . Відомості згідно з даними Департаменту реєстрації компаній та інтелектуальної власності Республіки Кіпр: реєстраційний номер - HE287784. Місцезнаходження юридичної особи: Республіка Кіпр, м. Нікосія (Tarsou, 14, Anthoupoli, 2305, Nicosia, Cyprus) (додаток 2, пункт 180) (т. 1, а.с. 195-208).

4.3.3. Закон України «Про Раду національної безпеки і оборони України», відповідно до його преамбули, визначає правові засади організації та діяльності РНБО, її склад, структуру, компетенцію і функції.

Згідно зі ст. 1 згаданого Закону, РНБО, відповідно до Конституції України, є координаційним органом із питань національної безпеки і оборони при Президентові України.

У ст. 10 Закону встановлено, що прийняті рішення РНБО вводяться в дію указами Президента України. Рішення РНБО, введені в дію указами Президента України, є обов'язковими до виконання органами виконавчої влади.

Так, **(1)** рішення РНБО від 19.10.2022 «Про застосування персональних спеціальних економічних та інших обмежувальних заходів (санкцій)» щодо ОСОБА_1 та ОСОБА_9, як і Указ Президента України від 19.10.2022 року № 727/2022), яким воно введене в дію, а також **(2)** рішення РНБО від 12.15.2023 «Про застосування персональних спеціальних економічних та інших обмежувальних заходів (санкцій)» щодо Костерам Холдингс Лімітед, як і Указ Президента України від 12.05.2023 року № 279/2023), яким воно введене в дію, на момент розгляду справи, - є **чинними**.

Отже, на відповідачів та третю особу накладено санкцію у виді блокування активів за рішенням РНБО, прийнятим після набрання чинності Законом України № 2257-IX (абз. 2 п. 1 ст. 6 Закону України «Про санкції»).

4.4. Щодо підстав застосування санкції, передбаченої п. 1-1 ч. 1 ст. 4 Закону України «Про санкції»

Відповідно до ст. 5-1 Закону України «Про санкції», санкція, передбачена п. 1-1 ч. 1 ст. 4 Закону, має винятковий характер та може бути застосована лише щодо фізичних та юридичних осіб, які своїми діями створили суттєву загрозу національній безпеці, суверенітету чи територіальній цілісності України (в тому числі шляхом збройної агресії чи терористичної діяльності) або значною мірою сприяли (в тому числі шляхом фінансування) вчиненню таких дій іншими особами, у тому числі до резидентів у розумінні Закону України «Про основні засади примусового вилучення в Україні об'єктів права власності Російської Федерації та її резидентів».

Підставами застосування санкції, передбаченої п. 1-1 ч. 1 ст. 4 цього Закону, є, зокрема:

(1) завдання істотної шкоди національній безпеці, суверенітету чи територіальній цілісності України, зокрема, але не виключно, шляхом:

ж) взяття участі у прийнятті рішень щодо створення, а також у створенні, державному фінансуванні та **матеріально-технічному забезпеченні державою-агресором підконтрольних їй самопроголошених органів, які узурпували**

виконання владних функцій на тимчасово окупованих територіях України (підпункт «ж» пункту 1 частини 1 ст. 5-1);

(2) завдання істотної шкоди національній безпеці, суверенітету чи територіальній цілісності України, зокрема, але не виключно, шляхом:

2) суттєвого сприяння вчиненню дій або ухваленню рішень, зазначених у п. 1 цієї частини, зокрема, але не виключно, шляхом:

в) інформаційного сприяння вчиненню дій або ухваленню рішень, зазначених у п. 1 цієї частини, зокрема шляхом організації, фінансування та безпосереднього здійснення публічних дій, спрямованих на:

- **виправдовування, визнання правомірною, заперечення збройної агресії проти України, окупації територій України** (абзац 3 підпункту «а» пункту 2 частини 1 ст. 5-1);

- **глорифікацію осіб, які здійснювали збройну агресію проти України, представників збройних формувань держави-агресора** (абзац 4 підпункту «а» пункту 2 частини 1 ст. 5-1).

Позивач, обґрунтовуючи вимоги своєї позовної заяви, посилається саме на ці положення, як на підставу для застосування санкції, з огляду на дії, що вчинялись відповідачами.

Із метою підтвердження існування підстав для застосування щодо відповідачів санкції, передбаченої п. 1-1 ч. 1 ст. 4 Закону України «Про санкції» (щодо вчинення ними дій, передбачених ст. 5-1 Закону України «Про санкції»), суд має дослідити та оцінити надані позивачем як додатки до позовної заяви, докази у їх сукупності.

4.5. Оцінка доказів

Приписами ч. 1 ст. 9 КАС закріплено, що розгляд і вирішення справ в адміністративних судах здійснюються на засадах змагальності сторін та свободи в наданні ними суду своїх доказів і у доведенні перед судом їх переконливості.

Поняття і перелік доказів, які передбачені в адміністративному процесі, визначено у статтях 72, 91, 94, 96, 99, 101 КАС.

В адміністративних справах, визначених ст. 283-1 КАС, суд ухвалює рішення на користь тієї сторони, сукупність доказів якої є більш переконливою, порівняно із сукупністю доказів іншої сторони.

На обґрунтування заявлених позовних вимог, Позивачем суду надано електронні та письмові докази: відомості, отримані позивачем з офіційних реєстрів, від підприємств, установ та організацій.

До позовної заяви приєднано роздруківки веб-сторінок (паперові копії веб-сторінок), що містять дані, якими Позивач підтверджує наявність обставин (фактів), що обґрунтовують його вимоги. Ураховуючи, що до матеріалів справи додані USB флеш-накопичувач, який був оглянутий судом у судовому засіданні, із відповідними веб-сторінками та посиланнями на місце зберігання даних в електронній формі в мережі Інтернет, судом зазначені посилання приймаються як оригінали електронних документів.

4.6. Щодо фактів вчинення відповідачами дій, що є підставою застосування щодо них санкції, передбаченої п. 1-1 ч. 1 ст. 4 Закону України «Про санкції»

4.6.1. 24.10.1945 набув чинності Статут Організації Об'єднаних Націй. До складу ООН увійшли, серед інших, Українська Радянська Соціалістична Республіка (з 24.08.1991 - Україна), союз радянських соціалістичних республік (із 24.12.1991 - російська федерація) та ще 49 країн-засновниць, а надалі до вказаної міжнародної організації прийняті інші країни світу.

Відповідно до частини 1 статті 1 Статуту ООН Організація Об'єднаних Націй переслідує мету підтримувати міжнародний мир і безпеку, і з цією метою вживати ефективних колективних заходів для запобігання і усунення загрози миру і подавлення актів агресії чи інших порушень миру, проводити мирними засобами відповідно до принципів справедливості і міжнародного права налагодження чи вирішення міжнародних спорів чи ситуацій, які можуть призвести до порушення миру.

Частиною 2 статті 2 Статуту ООН передбачено, що всі члени Організації Об'єднаних Націй добросовісно виконують прийняті на себе за цим Статутом обов'язки, щоб забезпечити їм всім у загальному права і переваги, що впливають з належності до складу Членів Організації.

Відповідно до частини 4 вказаної статті Статуту ООН всі члени Організації Об'єднаних Націй утримуються в їх міжнародних відносинах від загрози силою чи її застосування як проти територіальної недоторканності чи політичної незалежності будь-якої країни, так і будь-яким іншим способом, несумісним з Цілями Організації Об'єднаних Націй.

При цьому, в преамбулі Декларації про державний суверенітет України від 16.07.1990 зазначено, що Верховна Рада Української Радянської Соціалістичної Республіки проголошує державний суверенітет України як верховенство, самостійність, повноту і неподільність влади Республіки в межах її території та незалежність і рівноправність у зовнішніх зносинах.

Відповідно до розділу V Декларації територія України в існуючих кордонах є недоторканною і не може бути змінена та використана без її згоди.

24.08.1991 Верховною Радою Української Радянської Соціалістичної Республіки схвалено Акт проголошення незалежності України, яким урочисто проголошено

незалежність України та створення самостійної української держави - України, територія якої є неподільною та недоторканою.

Крім того, згідно з пунктами 1, 2 Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї від 05.12.1994, російська федерація, Сполучене Королівство Великої Британії та Північної Ірландії і Сполучені Штати Америки підтвердили Україні їх зобов'язання згідно з принципами Заключного акта Наради з безпеки та співробітництва в Європі від 01.08.1975 поважати незалежність і суверенітет та існуючі кордони України, зобов'язались утримуватися від загрози силою чи її використання проти територіальної цілісності чи політичної незалежності України, і що ніяка їхня зброя ніколи не буде використовуватися проти України, крім цілей самооборони, або будь-яким іншим чином згідно зі Статутом ООН.

Згідно із статтею 2 Конституції України, що є Основним Законом України, суверенітет України поширюється на всю її територію. Україна є унітарною державою. Територія України в межах існуючого кордону є цілісною і недоторканою.

Також 31.05.1997 відповідно до положень Статуту ООН і зобов'язань за Заключним актом Наради з безпеки і співробітництва в Європі, Україна та російська федерація уклали Договір про дружбу, співробітництво і партнерство між Україною і російською федерацією (ратифікований Законом України від 14.01.1998 № 13/98-ВР).

Відповідно до статей 2, 3 зазначеного Договору російська федерація зобов'язалась поважати територіальну цілісність України, підтвердила непорушність існуючих між ними кордонів та будівництво відносин на основі принципів взаємної поваги суверенної рівності, територіальної цілісності, непорушності кордонів, мирного врегулювання спорів, незастосування сили або загрози силою, включаючи економічні та інші способи тиску, права народів вільно розпоряджатися своєю долею, невтручання у внутрішні справи, додержання прав людини та основних свобод, співробітництва між державами, сумлінного виконання взятих міжнародних зобов'язань, а також інших загальновизнаних норм міжнародного права.

28.01.2003 Україна та російська федерація уклали Договір про українсько-російський державний кордон (ратифікований Законом України від 20.04.2004 №1681-IV).

Відповідно до статті 2 зазначеного Договору сторони домовилися, що Українсько-російський державний кордон проходить так, як це зазначено в Описі проходження державного кордону між Україною та Російською Федерацією (Додаток 1) і зображено суцільною лінією червоного кольору на картах державного кордону між Україною та російською федерацією (Додаток 2), станом на момент підписання цього Договору.

У преамбулі Договору сторони зазначили про прихильність цілям і принципам Статуту Організації Об'єднаних Націй, а також положенням Гельсінського Заключного акта 1975 року, яким затверджена «Декларація принципів, якими держави-учасниці керуватимуться у взаємних відносинах». Декларацією закріплені такі принципи: 1) суверенна рівність, поважання прав, притаманних суверенітету; 2) незастосування сили або погрози силою, 3) непорушність кордонів, 4) територіальна цілісність держав, 5) мирне врегулювання суперечок, 6) невтручання у внутрішні справи, 7) поважання прав людини та основних свобод, включаючи свободу совісті, релігії та переконань, 8) рівноправ'я та право народів розпоряджатися своєю долею, 9) співробітництво між державами, 10) сумлінне виконання зобов'язань за міжнародним правом.

Однак, незважаючи на вказані закріплені та визнані міжнародні норми, російська федерація порушила вимоги Статуту ООН, зокрема, на сьогодні здійснює нічим не виправдану агресію проти України, як країна-агресор. Така заздалегідь спланована збройна агресія росії проти України розпочалася 20.02.2014 з військової операції збройних сил російської федерації із захоплення (тимчасової окупації) частини території України - Кримського півострова, після чого росія перейшла до наступного етапу - війни на українському Донбасі. Так, підрозділи російського спецназу та інших збройних формувань російської федерації захопили місцеві органи влади, поліцейські відділки, військові об'єкти України в окремих районах Донецької і Луганської областей України.

Із урахуванням підстав, визначених підпунктом «ж» п. 1 ч. 1 ст. 5-1 та абзацами 3, 4 підпункту «а» п. 2 ч. 1 ст. 5-1 Закону України «Про санкції», обраних позивачем в обґрунтування адміністративного позову, в цій справі доказуванню підлягають факти про те, що:

- **відповідач 1 та відповідач 2** вчинили дії щодо завдання істотної шкоди національній безпеці, суверенітету чи територіальній цілісності України, зокрема, шляхом взяття участі у фінансуванні та матеріально-технічному забезпеченні державою-агресором підконтрольних їй самопроголошених органів, які узурпували виконання владних функцій на тимчасово окупованих територіях України;

- **відповідач 1** вчинив дії щодо завдання істотної шкоди національній безпеці, суверенітету чи територіальній цілісності України, зокрема, шляхом суттєвого сприяння вчиненню дій або ухваленню рішень, зазначених у п. 1 цієї частини, зокрема, але не виключно, шляхом: інформаційного сприяння вчиненню дій або ухваленню рішень, зазначених у п. 1 цієї частини, зокрема шляхом організації, фінансування та безпосереднього здійснення публічних дій, спрямованих на: виправдовування, визнання правомірною, заперечення збройної агресії проти України, окупації територій України та глорифікацію осіб, які здійснювали збройну агресію проти України, представників збройних формувань держави-агресора.

4.6.2. Щодо існування підстави, визначеної у підпункті «ж» п. 1 ч. 1 ст. 5-1 Закону України «Про санкції, для застосування санкції, передбаченої п. 1 ч. 1 ст. 4» Закону України «Про санкції».

4.6.2.1. Судом встановлено, що відповідач 1 є президентом ГО «Федеральна національно-культурна автономія греків Росії». Ця громадська організація представляє інтереси 100 тисяч етнічних греків, що проживають на території російської федерації (т. 1, а.с. 209-211).

Відповідно до виписки із Єдиного державного реєстру юридичних осіб від 03.01.2024 № ЮЭ9965-24-310961 (п.13) - громадська організація була створена 20 квітня 2011 року, того ж дня ОСОБА_1 став її президентом, а саме у п. 19 зазначено відомості про особу, яка має право без довіреності діяти від імені юридичної особи: ОСОБА_1, ІНН НОМЕР_2, посада: президент, дата: 20.04.2011, громадянин російської федерації (т. 1, а.с. 212-222).

Статут ГО «Федеральна національно-культурна автономія греків Росії» в останній наявній редакції (т. 1, а.с. 115-126) розміщений на офіційному сайті організації за посиланням: https://rusgreek.ru/uploads/files/1470395596_1072.pdf.

Відповідно до п. 6.1. Статуту Федеральної національно-культурної автономії греків Росії, (далі - «Статут»), керівними органами управління Автономії є: з'їзд Автономії; рада Автономії; та президент Автономії.

Згідно п. 6.19. Статуту, загальне керівництво діяльності Автономії здійснює президент Автономії, який обирається з'їздом на 5 (п'ять) років і здійснює функції, зокрема, але не виключно, із представництва організації, прийняття рішень та розпорядження грошовими коштами організації.

Отже, відповідач 1, як президент, здійснює загальне керівництво діяльності організації, приймає поточні рішення, розпоряджається коштами та здійснює інші функції, покладені на нього, як керівника.

Указана організація після повномасштабного вторгнення неодноразово надавала допомогу представникам т.з. «днр»/»лнр», зокрема:

- на офіційному сайті організації міститься новина «*Греки росії надають допомогу мешканцям Донбасу*», у якій зазначається про передачу з Ростова-на Дону до тимчасово окупованого російськими військами Маріуполя, 20 автомобілів УАЗ та 14 генераторів (т. 1, а.с. 223-225), що підтверджується розміщеним там само відео із ютуб-канала «ІНФОРМАЦІЯ_4» за посиланням: ІНФОРМАЦІЯ_3 ;

- на своєму офіційному телеграм-каналі за посиланням: ІНФОРМАЦІЯ_7 так званий голова «днр» ОСОБА_10 10.04.2022 зазначає (далі переклад тексту українською мовою):

«ІНФОРМАЦІЯ_8» (т. 1, а.с. 226-229);

- також, на зазначеному ютуб-каналі « ІНФОРМАЦІЯ_4 », за посиланням: ІНФОРМАЦІЯ_5 , міститься відео від 07.04.2022 про те як вказана організація, очолювана відповідачем 1, у рамках акції «своих не бросаем» передала продукти харчування та іншу гуманітарну допомогу для жителів зруйнованого російськими військами м. Маріуполя;

- 06.04.2023 колишній, так званий, голова адміністрації м. Маріуполя ОСОБА_11 зустрівся з керівником організації греків Приазов'я (яка входить до складу Федеральної національно-культурної автономії греків Росії) із питань відновлення в окупованому Маріуполі грецьких об'єктів соціально-культурного значення. Йдеться про три об'єкти: колишню будівлю Федерації грецьких товариств та медичний центр, а також будівлю культурного центру « Меотида ». На цій зустрічі було зазначено про підтвердження ОСОБА_1 фінансування відновлювальних робіт зазначених об'єктів (т. 1, а.с. 230-231).

4.6.2.2. Також, відповідач 1 має благодійний фонд, названий його ім'ям «ІНФОРМАЦІЯ_6», який має слоган (далі - мовою оригіналу) « *Жить и работать под российским флагом* ».

На офіційній сторінці фонду зазначається: «ІНФОРМАЦІЯ_7»(т. 1, а.с. 128-134).

Із Фонду відповідача 1 фінансуються грецькі товариства окупованого Криму, так званої «ДНР» і навіть Федерація грецьких товариств у Маріуполі. Так, у статті «ІНФОРМАЦІЯ_8» за посиланням: ІНФОРМАЦІЯ_9/, міститься фото документів, що підтверджують вказані факти, а саме:

- подяка ІНФОРМАЦІЯ_10 від Першого воєнного госпіталю так званої «донецької народної республіки», у якій зазначається про те що в теперішній суворий воєнний час, коли є проблеми з поставками медикаментів для лікування поранених і постраждалих в ході бойових дій, допомога, як протягнута дружня рука, для госпіталю безцінна;

- подяка ІНФОРМАЦІЯ_10 від Громадської організації «Регіональна національно-культурна автономія греків Республіки Крим «Таврида» за щорічну важливу і необхідну підтримку;

- лист керівника Федерації грецьких товариств України з проханням надання матеріальної допомоги на оздоровлення дітей.

4.6.2.3. Таким чином, в умовах повномасштабного вторгнення, **відповідач 1** через очолювану ним ГО «Федеральна національно-культурна автономія греків росії» та через власний благодійний фонд бере участь у фінансуванні та матеріально-технічному забезпеченні державою-агресором підконтрольних їй самопроголошених органів, які узурпували виконання владних функцій на тимчасово окупованих територіях України.

4.6.2.4. Окрім того, судом установлено, що 99,9987% статутного капіталу ТОВ «Агроком Холдинг», належить дружині ОСОБА_1 , - ОСОБА_2 (т. 1, а.с. 238-253).

При цьому, 100% акцій ТОВ «Атлантик-Пак-Майновий Комплекс» належить ТОВ «Агроком Холдинг» (т. 1, а.с. 180-191).

Так, на сайті Адміністрації Аксайського району міститься інформація, датована 16.08.2023, про те що російська компанія ТОВ «Атлантик-Пак» допомагала російським волонтерам збирати гуманітарну допомогу для російських військових:

«ІНФОРМАЦІЯ_11» (т. 1, а.с. 232-237).

4.6.2.5. Таким чином, в умовах повномасштабного вторгнення, **відповідач 2** через належні їй юридичні особи бере участь у фінансуванні та матеріально-технічному забезпеченні державою-агресором підконтрольних їй самопроголошених органів, які узурпували виконання владних функцій на тимчасово окупованих територіях України.

4.6.3. Щодо існування підстав, визначених у абзацах 3 та 4 підпункту «а» п. 2 ч. 1 ст. 5-1 Закону України «Про санкції, для застосування санкції, передбаченої п. 1 ч. 1 ст. 4» Закону України «Про санкції.

Згідно положень абзацу 7 підпункту в) п. 2 ч. 1 ст. 5-1 Закону України «Про санкції», у контексті існування підстав для застосування санкції, під публічними діями розуміються дії, адресовані невизначеному колу осіб, зокрема у мережі Інтернет або за допомогою медіа.

4.6.3.1. Судом встановлено, що у квітні 2015 року **відповідач 1** в інтерв'ю російському виданню «Коммерсант» на питання (далі мовою оригіналу) *«ІНФОРМАЦІЯ_12»*

заявив: - ІНФОРМАЦІЯ_13».

ІНФОРМАЦІЯ_14» (т. 2, а.с. 1-6).

Таким чином, **відповідач 1** публічно вітав тимчасову окупацію Криму та його, так зване, «приєднання» до російської федерації, а також розпочав здійснювати діяльність на території тимчасово окупованого півострову.

4.6.3.2. Окрім того, у липні 2016 року **відповідач 1**, діючи у якості голови ради директорів ТОВ «Група Агроком», повідомив, що торгівельна мережа «Ассорти» має намір не тільки розвивати в Криму своє представництво і власне виробництво, але і шукає місце для будівництва кримського логістичного центру: *«Будуть побудовані логістичні розподільчі центри, тому що цій мережі вже необхідна правильна організація логістики, щоб керувати витратами. Ми вже ставимо перед собою задачу знайти місце, де ми повинні побудувати сучасний потужний логістичний розподільний центр»* (т. 2, а.с. 7).

4.6.3.3. Разом із тим, на сайті ГО «Федеральна національно-культурна автономія греків росії», керівником якої є **відповідач 1**, опубліковано мапу росії, до якої включено міжнародно визнану територію України - Крим. На сайті йдеться про те,

що там проживають 2800 греків, тепер їх об'єднання входить до складу вказаної організації.

Указане свідчить, що підконтрольна **відповідачу 1** громадська організація визнає та публічно демонструє легітимність включення до складу російської федерації тимчасову окуповану територію України.

Також вказана організація із 2016 року фінансує та проводить на території тимчасово окупованого Криму «культурні» заходи, зокрема, міжнародний Молодіжний Фестиваль грецької культури «Кримський Маяк», який орієнтований на представників молодіжних громадських об'єднань росії. Метою Фестивалю «Кримський Маяк» є створення культурного майданчика для об'єднання молоді, зміцнення міжконфесійних та міжнаціональних відносин, при цьому спонсором цього фестивалю також є «ІНФОРМАЦІЯ_6».

У 2019 році цей фестиваль, розширивши свою географію, проходив за підтримки Фонду Президентських грантів під назвою всеросійський міжнаціональний молодіжний фестиваль «Мозаїка мов корінних народів росії. Кримський Маяк 3.0» і був присвячений оголошеному ООН Міжнародному році мов корінних народів та 5-річчю возз'єднання Криму з росією (т. 2, а.с. 8-11).

4.6.3.4. Також очолювана **відповідачем 1** ГО «Федеральна національно-культурна автономія греків росії» на своїй офіційній сторінці «ВКОНТАКТЕ», здійснила публікацію повідомлень наступного змісту:

1) про загибель на території України представників збройних формувань держави-агресора:

від ІНФОРМАЦІЯ_17: «ІНФОРМАЦІЯ_15 » (т. 2, а.с. 12);

від ІНФОРМАЦІЯ_18: «ІНФОРМАЦІЯ_16» (т. 2, а.с. 13-14);

2) про гордість учасниками сво, дата публікації: ІНФОРМАЦІЯ 19 року:

«ІНФОРМАЦІЯ_20»

Даний допис має 253 вподобань, 11 коментарів, 16 поширень та 7,3 тис. переглядів (т. 2, а.с. 15);

3) про флешмоб у підтримку президента рф володимира путіна від ІНФОРМАЦІЯ 21:

«ІНФОРМАЦІЯ_22» (т. 2, а.с. 16).

4.6.3.5. Також, на вказаній сторінці міститься звернення Федеральної національно-культурної автономії греків росії, дата публікації: ІНФОРМАЦІЯ_23 року, такого змісту:

«ІНФОРМАЦІЯ_24

ІНФОРМАЦІЯ_25.

ІНФОРМАЦІЯ_26

ІНФОРМАЦІЯ_27

ІНФОРМАЦІЯ_28

ІНФОРМАЦІЯ_29».

Даний допис має 91 вподобання, 3 коментарі, 13 поширень та 2,7 тис. переглядів (т. 2, а.с. 33).

4.6.3.6. Окрім того, ГО «Федеральна національно-культурна автономія греків росії» виступила організатором Федерального освітнього семінару для вчителів та викладачів національних рідних мов рф, який проходив з 10 по 13 серпня 2023 року у м. Ростов-на-Дону, у рамках програми «Моя росія» за державною програмою «Реалізація державної національної політики». Захід проводився з метою обміну досвідом, методиками викладання, формування єдиної спільноти педагогів новогрецької мови з різних регіонів рф, у т. ч. з нових територій та країн СНД. У семінарі взяло участь понад 150 осіб: вчителі новогрецької мови середніх загальноосвітніх шкіл з Краснодарського, Ставропольського країв, Республіки Крим, днр, м. москви, Ростовської області, викладачі новогрецької мови з провідних вищих освітніх установ країни: Кримського федерального університету ім. В.І. Вернадського, Кубанського державного університету, П`ятигорського державного університету, Маріупольського державного університету ім. А.І. Куїнджі.

Відповідач 1 у своєму вітальному слові зазначив (далі переклад тексту українською мовою): « *ІНФОРМАЦІЯ_30*» (т. 2, а.с. 41-53).

Таким чином, указані публікації свідчать про суттєвість інформаційного сприяння **відповідача 1** збройній агресії проти України, шляхом використання впливу підконтрольної йому ГО «Федеральної національно-культурна автономія греків росії», як інструменту розповсюдження проросійської пропаганди, із **метою виправдовування збройної агресії та глорифікації осіб, які здійснюють збройну агресію проти України.**

4.6.4. Таким чином, указане у своїй сукупності, свідчить про те, що **відповідач 1** та **відповідач 2** свідомо та добровільно суттєво сприяють збройній агресії рф проти України та окупації/анексії території України, зокрема, шляхом фінансування та матеріально-технічного забезпечення підконтрольних державі-агресору самопроголошених органів, які узурпували виконання владних функцій на тимчасово окупованих територіях України.

При цьому, **відповідач 1** через підконтрольну йому ГО «Федеральна національно-культурна автономія греків росії», здійснює інформаційне сприяння збройній агресії рф проти України, шляхом організації, фінансування та безпосереднього

здійснення публічних дій, спрямованих на виправдовування, визнання правомірною, заперечення збройної агресії проти України, окупації територій України та глорифікацію осіб, які здійснювали збройну агресію проти України, представників збройних формувань держави-агресора.

Указані дії **відповідачів** створюють суттєву загрозу та завдають істотну шкоду національній безпеці, суверенітету та територіальній цілісності України.

4.7. Підтвердження факту належності відповідачам активів, щодо яких може бути застосована санкція, передбачена п. 1-1 ч. 1 ст. 4 Закону України «Про санкції»

4.7.1. Згідно інформації, яка міститься в Єдиному державному реєстрі юридичних осіб, фізичних осіб - підприємців та громадських формувань, активами, щодо стягнення у дохід держави яких позивачем у позовній заяві порушується питання, зокрема: **(1) 100% акцій ПрАТ «Пентопак»** (код ЄДРПОУ 20620489, 08300, Київська область, м. Бориспіль, вул. Броварська, буд. 51), та **(2) 100% статутного капіталу ДП «Атлантик-Пак Україна»** (код ЄДРПОУ 30220957, 08131, Київська область, Бучанський район, с. Софіївська Борщагівка, вул. Соборна, буд. 15а), опосередковано, через **Костерам Холдінгс Лімітед (COSTERAM HOLDINGS LIMITED, реєстраційний номер - HE 287784, місцезнаходження: Кіпр, Тарсу, 14, Антуполі, 2305, Нікосія), володіє відповідач 2** (т. 3, а.с. 2-10, 16-24).

4.7.2. Відповідно до ст. 1 Закону України «Про захист економічної конкуренції», пов'язаними особами є юридичні та/або фізичні особи, які спільно або узгоджено здійснюють господарську діяльність, у тому числі, спільно або узгоджено чинять вплив на господарську діяльність суб'єкта господарювання. Зокрема, пов'язаними фізичними особами вважаються такі, які є подружжям, батьками та дітьми, братами та (або) сестрами.

Пов'язаною з відповідачем 1 є його дружина - відповідач 2, з якою вони одружені більше 30 років.

Згідно з ч. 1, 2 ст. 60 Сімейного кодексу України (далі - СК), майно, набуте подружжям за час шлюбу, належить дружині та чоловікові на праві спільної сумісної власності незалежно від того, що один з них не мав з поважної причини (навчання, ведення домашнього господарства, догляд за дітьми, хвороба тощо) самостійного заробітку (доходу). Уважається, що кожна річ, набута за час шлюбу, крім речей індивідуального користування, є об'єктом права спільної сумісної власності подружжя.

Відповідно до ч. 1 ст. 63 СК, дружина та чоловік мають рівні права на володіння, користування і розпорядження майном, що належить їм на праві спільної сумісної власності, якщо інше не встановлено домовленістю між ними.

Згідно з ч. 1 ст. 65 СК, дружина, чоловік розпоряджаються майном, що є об'єктом права спільної сумісної власності подружжя, за взаємною згодою.

Отже, судом встановлено, що ПрАТ «Пентопак» та ДП «Атлантик - Пак Україна» опосередковано через юридичну особу Костерам Холдінгс Лімітед, належить **відповідачу 2**, а її чоловік, - **відповідач 1**, може вчиняти дії, тотожні за змістом здійсненню права розпорядження вказаними юридичними особами.

4.8. Пропорційність та співмірність втручання у право власності відповідача

4.8.1. Будь-яке примусове позбавлення власності є втручанням у право на власність.

Відповідно до положень ст. 1 Першого Протоколу до Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод (далі - Конвенція), кожна фізична або юридична особа має право мирно володіти своїм майном. Ніхто не може бути позбавлений свого майна інакше як в інтересах суспільства і на умовах, передбачених законом або загальними принципами міжнародного права. Також, ніхто не може бути протиправно позбавлений права власності (ст. 41 Конституції України). Право, в цілому, дозволяє таке втручання, проте це втручання повинно бути законним, обґрунтованим та пропорційним.

Відповідно до ст. 1 Першого Протоколу до Конвенції, будь-яке обмеження права власності повинно здійснюватися, зокрема, на умовах, передбачених законом. Також, обмеження права власності має переслідувати законну мету за допомогою засобів, які є пропорційними меті («*Beyeler v. Italy*» від 5 січня 2000 року, заява № 33202/96, § 107). При цьому, має бути розумне співвідношення між засобами та метою, що досягається - так званий «справедливий баланс» між інтересом суспільства та вимогами щодо захисту фундаментальних прав особи (серед інших, рішення ЄСПЛ у справі «*Edwards v. Malta*» від 24 жовтня 2006 року, заява № 17647/04, § 69).

Право власності не є абсолютним, оскільки держава може вимагати від суб'єктів дотримуватися певних позитивних зобов'язань. У разі, якщо особи своїми діями створюють суттєву загрозу національній безпеці, інтересам громадян країни, наприклад, через фінансування чи підтримку війни проти цієї країни, держава може вжити заходів на припинення чи попередження таких дій.

При застосуванні такої санкції як стягнення активів у дохід держави суд повинен враховувати співмірність її застосування зі шкодою, що завдана інтересам суспільства діями відповідача.

У постанові Великої Палати Верховного Суду від 07.04.2020 у справі № 916/2791/13, сформована наступна правова позиція: втручання у право власності, навіть якщо воно здійснюється згідно із законом, і з легітимною метою, буде розглядатися як порушення ст. 1 Першого протоколу до Конвенції, якщо не буде встановлений справедливий баланс між інтересами суспільства, пов'язаними із цим втручанням, й інтересами особи, яка зазнає втручання в її право власності. Отже, має існувати розумне співвідношення (пропорційність) між метою, досягнення якої передбачається, та засобами, які використовуються для її досягнення (п. 6.43 Постанови).

Із цього приводу Велика Палата Верховного Суду наголошує, що не кожне втручання у право мирного володіння майном зумовлює порушення принципу пропорційності (п. 6.48 Постанови).

4.8.2. При аналізі пропорційності втручання в право на вільне володіння майном відповідачів, колегія суддів враховує наступні обставини.

Україна має суверенне право на захист. Воно закріплене в Конституції України, Декларації про державний суверенітет України, загальновизнаних міжнародних нормативно-правових актах, нормах і правилах.

Суд погоджується з позицією позивача, що застосування санкції у виді стягнення активів в дохід держави спрямоване, перш за все, на зупинення агресивних дій рф, припинення підтримки її нинішнього політичного режиму, шляхом впливу на фінансові можливості прихильників такої політики, та здійснення швидкого та ефективного відшкодування збитків, завданих жертвам агресії за рахунок коштів, отриманих від стягнення.

Окремою необхідністю для застосування санкцій виступає важливість зупинення подальшого сприяння та підтримки «воєнних операцій» рф, шляхом установа для підсанкційних осіб конкретних і невідворотних наслідків таких протиправних дій у вигляді втрати власних активів на території тієї держави, щодо якої здійснюється агресія.

Ужиття державою такого заходу як стягнення активів щодо конкретних осіб, які своїми діями створюють суттєву загрозу національній безпеці держави, на переконання суду, відповідає невід'ємному праву України на здійснення самооборони від збройного нападу росії, у розумінні положень ст. 51 Статуту ООН.

При цьому, застосовуючи стягнення таких активів, Україна позбавляє агресора засобів, які використовуються чи потенційно можуть бути використані для фінансування чи матеріального забезпечення подальшої військової агресії проти України, та отримує можливість використати їх для посилення власних оборонних спроможностей.

Управлінням Верховного комісара ООН із прав людини (УВКПЛ ООН) на щотижневій основі публікуються дані щодо втрат серед цивільних осіб після початку вторгнення рф на територію України. Так, на офіційному вебсайті ООН опубліковано наступну найактуальнішу інформацію, станом на 24.09.2023 (<https://www.ohchr.org/en/news/2023/09/ukraine-civilian-casualty-update-24-september-2023>):

«Із 24 лютого 2022 року, коли почалася широкомасштабна збройна агресія рф, до 24 вересня 2023 року УВКПЛ зафіксувало 27,449 жертв серед цивільного населення у країні: 9,701 загиблих і 17,748 осіб поранених. Це включало:

- 22,188 жертв (7,550 убитих і 14,638 осіб поранених) на території, контрольованій Урядом, коли сталися втрати:
- у Донецькій і Луганській областях: 10,611 жертв (4,287 загиблих і 6,324 особи поранених);
- в інших регіонах: 11,577 жертв (3,263 вбитих і 8,314 осіб поранених);
- 5,261 жертв (2,151 загиблих та 3,110 осіб поранених) на окупованій російською федерацією території:
- у Донецькій і Луганській областях: 3,620 жертв (805 загиблих і 2,815 осіб поранених);
- в інших регіонах: 1,641 жертв (1,346 загиблих і 295 осіб поранених)».

Кількість жертв серед цивільного населення України внаслідок агресії росії збільшуються й надалі.

4.8.3. Отже, в умовах триваючої агресивної війни рф проти України, застосування санкції, на переконання суду, співвідноситься з інтересами суспільства, є необхідним засобом самооборони, а стягнуті активи можуть бути використані в інтересах національної безпеки.

5. Висновки суду

Із урахуванням наведеного, суд вважає, що докази, надані позивачем разом із позовною заявою та, які досліджені судом під час судового розгляду, посилення на які містяться в мотивувальній частині рішення, у своїй сукупності відповідають вимогам належності, допустимості та достовірності, при цьому, наданих позивачем доказів достатньо для визнання факту того, що:

- (1) позивач звернувся до суду з адміністративним позовом під час дії правового режиму воєнного стану;
- (2) Рішенням РНБО від 19.10.2022 «Про застосування персональних спеціальних економічних та інших обмежувальних заходів (санкцій)» (уведеним у дію Указом Президента України від 19.10.2022 року № 727/2022), санкцію у виді блокування активів застосовано щодо **ОСОБА_1** (**ОСОБА_1**) та щодо **ОСОБА_2** (**ОСОБА_2** , **ОСОБА_2**), указані правові акти нині чинні;
- (3) діяльність відповідачів має ознаки дій, які є підставами застосування вказаної санкції, та передбачені підпунктом «ж» пункту 1 частини 1 ст. 5-1 та абзацами 3 та 4 підпункту «в» пункту 2 частини 1 ст. 5-1 Закону України «Про санкції».

Тому суд убачає існування підстав для задоволення позовної зави Міністерства юстиції України до **ОСОБА_1** (**ОСОБА_1**) та **ОСОБА_2** (**ОСОБА_2** , **ОСОБА_2**), про застосування санкції, передбаченої пунктом 1-1 частини першої статті 4 Закону України «Про санкції», стягнення в дохід держави: (1) 100% акцій ПрАТ

«Пентопак» (код ЄДРПОУ 20620489, 08300, Київська область, м. Бориспіль, вул. Броварська, буд. 51), та (2) 100% статутного капіталу ДП «Атлантик-Пак Україна» (код ЄДРПОУ 30220957, 08131, Київська область, Бучанський район, с. Софіївська Борщагівка, вул. Соборна, буд. 15а), якими опосередковано, через Костерам Холдінгс Лімітед (COSTERAM HOLDINGS LIMITED, реєстраційний номер - HE 287784, місцезнаходження: Кіпр, Тарсу, 14, Антуполі, 2305, Нікосія), володіє **ОСОБА_2** (**ОСОБА_2** , **ОСОБА_2**), та правом розпорядження щодо яких володіє **ОСОБА_1** (**ОСОБА_1**).

6. Інші питання, які має вирішити суд

Судом установлено, що заходи забезпечення позову у цій справі не застосовувались.

Згідно п. 6. ч. 1 ст. 244 КАС, при ухваленні рішення суд також вирішує чи є підстави допустити негайне його виконання.

Оскільки рішення суду про застосування санкції, передбаченої п. 1-1 ч. 1 ст. 4 Закону України «Про санкції», не належить до судових рішень, які виконуються негайно, у відповідності до статей 274, 371 КАС, суд не вбачає підстав для допущення негайного виконання рішення.

Відповідно до ст. 139 КАС відсутні підстави для розподілу судових витрат, оскільки позивач звільнений від сплати судового збору на підставі п. 25 ч. 1 ст. 5 Закону України «Про судовий збір», а доказів понесення інших судових витрат сторонами у даній справі суду не надано.

Із урахуванням зазначеного вище, беручи до уваги положення статей 2, 10, 12, 72-79, 99, 243-246, 268, 269, 283-1 КАС, статей 4 - 5-1 Закону України «Про санкції», суд

ВИРІШИВ:

1. Позовну заяву Міністерства юстиції України до **ОСОБА_1** (**ОСОБА_1**) та до **ОСОБА_2** (**ОСОБА_2** , **ОСОБА_2**), треті особи, які не заявляють самостійних вимог: Костерам Холдінгс Лімітед (Costeram Holdings Limited) (реєстраційний номер - HE287784, Кіпр), Приватне акціонерне товариство «Пентопак» (код ЄДРПОУ 20620489), Дочірнє підприємство «Атлантик-Пак Україна» (код ЄДРПОУ 30220957), - **задовольнити**.
2. Застосувати щодо **ОСОБА_1** (**ОСОБА_1**) (**АДРЕСА_1**) та щодо **ОСОБА_2** (**АДРЕСА_2**) санкцію, передбачену пунктом 1-1 частини першої статті 4 Закону України «Про санкції».
3. Стягнути в дохід держави активи, якими опосередковано, через Костерам Холдінгс Лімітед (COSTERAM HOLDINGS LIMITED, реєстраційний номер - HE 287784, місцезнаходження: Кіпр, Тарсу, 14, Антуполі, 2305, Нікосія), володіє

ОСОБА_2 (ОСОБА_2 , ОСОБА_2), та щодо яких ОСОБА_1 (ОСОБА_1) може вчиняти дії, тотожні за змістом здійсненню права розпорядження:

- 100% акцій Приватного акціонерного товариства «Пентопак» (код ЄДРПОУ 20620489, 08300, Київська область, м. Бориспіль, вул. Броварська, буд. 51);

- 100% статутного капіталу Дочірнього підприємства «Атлантик-Пак Україна» (код ЄДРПОУ 30220957, 08131, Київська область, Бучанський район, с. Софіївська Борщагівка, вул. Соборна, буд. 15а).

4. Надіслати це рішення в день набрання ним законної сили до органу, який здійснює повноваження у сфері управління активами, щодо яких ухвалено судові рішення про застосування такої санкції, для визначення порядку та способу його виконання, а також до апарату Ради національної безпеки і оборони України.

5. Опублікувати текст рішення на офіційному веб-сайті Вищого антикорупційного суду, відповідно до положень ч. 7 ст. 283-1 КАС, з урахуванням ч. 16 ст. 10 КАС.

Апеляційна скарга на рішення Вищого антикорупційного суду може бути подана учасником справи та/або його представником до Апеляційної палати Вищого антикорупційного суду протягом п'яти днів із дня його проголошення.

Учасники справи, які не були присутні при проголошенні рішення суду, а також особа, яка не брала участі у справі, якщо суд вирішив питання про її права, свободи, інтереси та (або) обов'язки, мають право оскаржити рішення суду протягом п'яти днів з дня його опублікування на офіційному веб-сайті Вищого антикорупційного суду.

Це рішення набирає законної сили після закінчення строку подання апеляційної скарги всіма учасниками справи, якщо апеляційну скаргу не було подано. У разі подання апеляційної скарги це рішення, якщо його не скасовано, набирає законної сили після повернення апеляційної скарги, відмови у відкритті чи закриття апеляційного провадження або прийняття постанови судом апеляційної інстанції за наслідками апеляційного перегляду.

Повний текст рішення складено 08.02.2024.

Суддя-доповідач Кравчук О.О.

Судді: Білоус І.О.

Крук Є.В.

Покликання на рішення в Єдиному державному реєстрі судових рішень:
<https://reyestr.court.gov.ua/review/116863587>